

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

HET PAPIERCHROMATOGRAPHISCHE ONDERZOEK DER AMINOZUREN IN BIOLOGISCHE VLOEISTOFFEN

Naar aanleiding van het artikel van HAMANN, VAN DER SCHAAF en HUISMAN¹ wil ik de aandacht vestigen op een artikel van GIRI en zijn medewerkers² dat door de schrijvers niet wordt aangehaald. Voor de analyse van aminozuren in bloed, wordt het serum in het drievoudige volume absolute alcohol gepipeteerd; na centrifugeren wordt het eiwitvrije, alcoholische extract vermengd met het drievoudige volume chloroform. De waterige laag, die boven het alcohol-chloroform-mengsel komt, wordt gebruikt voor de chromatografische analyse. Het schijnt mij toe, dat dit eenvoudiger is, dan onteiwitten door middel van ultra-filtratie. Wij passen deze methode reeds enige jaren tot onze tevredenheid toe en laten daarbij ook steeds een monster normaal bloed meelopen, waardoor men gemakkelijk kan vergelijken.

Tenslotte nog een taalkundige kwestie: waarom spreken de schrijvers van de Giri-methode; dergelijke anglicismen zijn tegenwoordig weliswaar in de mode, maar men kan ze gemakkelijk vermijden. In dit geval zou het m.i. veel juister zijn, te spreken van de segmentaire methode (volgens Giri); men weet dan meteen waarom het gaat.

Literatuur: ¹I. HAMANN, P. C. VAN DER SCHAAF en T. H. J. HUISMAN (1955) *N.T.v.G.* **99**, 1512.
²GIRI e.a. (zie referaat in *Pharmac. Weekbl.* 1953, **88**, 89).

Arnhem, 21 Mei 1955

M. J. SCHULTE

Van de vele artikelen, die in de laatste jaren van GIRI en medewerkers zijn verschenen, hebben wij korthedshalve slechts een drietal recente aangehaald. De opmerkingen van collega SCHULTE zijn in zoverre juist, dat de door hem toegepaste methode voor het onteiwitten van bloedserum — welke eveneens door GIRI is beschreven — eenvoudiger is dan de meer tijdrovende ultrafiltratie. Aan iedere methode zijn echter bezwaren verbonden. Zo loopt men bij elke methode, waarbij de eiwitten worden neergeslagen, de kans, dat ook een gedeelte der aminozuren door adsorptie aan het eiwit wordt verwijderd.

Bij kwantitatieve onderzoeken is gebleken, dat er drie methoden voor het verwijderen der plasma-eiwitten bestaan, die bevredigende resultaten geven, nl. dialyse, ultrafiltratie en merkwaardig genoeg precipitatie met picrinezuur. De laatste methode heeft, hoewel wellicht de beste, het technische nadeel, dat men met een vrij ingewikkelde procedure het picrinezuur naderhand moet verwijderen. Deze overwegingen hebben ons er toe gebracht, onze plasmamonsters steeds door ultrafiltratie te onteiwitten, welke techniek zeer eenvoudig in serie kan worden uitgevoerd.

Over het gebruik van de uitdrukking „Giri-methode” kan men van inzicht verschillen. Verkorte uitdrukkingen genieten in de praktijk meestal wel de voorkeur.

Groningen, 10 Juni 1955

INGEBORG HAMANN
P. C. VAN DER SCHAAF
T. H. J. HUISMAN

HET GEBRUIK VAN ADRENOXYL EN ADRENOXYL AD PERFUSIONEM ALS BLOEDSTELPEND MIDDEL BIJ OPERATIES; VOORDELEN VAN ARFONAD

Namens de Adviescommissie Klinisch Geneesmiddelenonderzoek TNO werd door prof. DE LANGEN¹ het resultaat meegedeeld van een enquête die bij 130 Nederlandse chirurgen is gehouden over de waarde van adrenoxyl en adrenoxyl ad perfusionem als bloedstelpend middel bij operaties. Uit de 43 formulieren die voor bewerking in aanmerking kwamen, bleek dat slechts 8 chirurgen het preparaat van werkelijke betekenis achtten voor de kliniek; de overigen kenden aan het middel geen of slechts een twijfelachtige waarde toe.

Vijf jaar geleden werd een methode ingevoerd om door het veroorzaken van een lage bloeddruk, gecombineerd met een bepaalde houding van de patiënt, het bloedverlies bij operaties te reduceren. Daartoe werden methoniumzouten (het C₅ en het C₆) intraveneus